

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/116/2013
Identifikačné číslo spisu:	8312209869
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8312209869.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú M., nar. X T. XXXX, K., zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny W., dieťa rodičov, matky Mgr. R. bývajúcej v W., zastúpenej JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, so sídlom v W., a otca F., bývajúceho v Q., o úprave styku, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15 P 256/2012, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 17. októbra 2012, sp. zn. 4 NcC 14/2012, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e.

Odôvodnenie

Na Okresnom súde Humenné prebieha pod sp. zn. 15 P 256/2012 konanie o úpravu styku s maloletou M.. Matka prostredníctvom právneho zástupcu v tomto konaní podala námietku zaujatosti sudcu uvedeného súdu (§ 14 a nasl. O.s.p.). Spis bol predložený na rozhodnutie o tejto námietke Krajskému súdu v Prešove ako súdu nadriadenému (§ 16 ods. 1 O.s.p.), ktorý uznesením zo 17. októbra 2012 sp. zn. 4 NcC 14/2012 rozhodol, že sudca JUDr. Vladimír Donič nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci.

Proti uvedenému uzneseniu podala dovolanie matka z dôvodu, že v konaní pred krajským súdom sa vyskytla vada spočívajúca v odňatí možnosti účastníka konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) spočívajúca v skutočnosti, že súd nepreveroval namietané skutočnosti týkajúce sa údajného poskytnutia finančných prostriedkov otcom za účelom vybavenia veci na súde. Z uvedených dôvodov žiadala, aby dovolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil.

Otec ani kolízny opatrovník sa k podanému dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po preskúmaní dovolania zistil, že nie sú splnené procesné podmienky na vecné preskúmanie napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu, ktorým Krajský súd v Prešove rozhodol podľa § 16 ods. 1 O.s.p. o námietke zaujatosti vec prejednávajúceho sudcu.

Z ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 10a ods. 1, 2 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky a o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

Citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku upravuje funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o dovolaniach vtedy, ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu vydané v odvolacom konaní. Zhodne s tým je podľa § 236 ods. 1 O.s.p. spôsobilým predmetom dovolania len také rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým tento súd rozhodoval v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

Rozhodovanie krajského súdu o námietke zaujatosti podľa § 16 ods. 1 O.s.p. nemožno považovať za rozhodnutie odvolacieho súdu. Aby mohol krajský súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia o námietke zaujatosti rozhodnúť, musí zákonom vymedzeným postupom (§ 15, § 15a ods. 1 O.s.p.) predseda okresného súdu, alebo vec prejednávajúci sudca okresného súdu túto predložiť nadriadenému súdu (v danom prípade krajskému súdu). Nadriadený súd o tom, či je sudca vylúčený alebo nie rozhoduje nie na základe odvolania, ale na základe zákonom predpokladaného postupu inštančne nižšieho súdu. Krajský súd, resp. Najvyšší súd Slovenskej republiky, v daných prípadoch rozhodujú ako súdy vyššieho stupňa (v zmysle hierarchického usporiadania súdnej sústavy), teda ako súdy, ktoré v súdnej sústave zaujímajú vyššie postavenie.

Rozhodnutie krajského súdu o tom, či je sudca okresného súdu vylúčený, je síce rozhodnutím konečným, ale vneseným mimo rámec inštančného postupu, kedy nerozhoduje ani ako súd prvého stupňa ani ako súd druhého stupňa. Proti takémuto rozhodnutiu nie sú potom zákonom pripustené žiadne opravné prostriedky, preto tu neexistuje ani žiaden funkčne príslušný súd, ktorý by mohol o takomto neprípustnom opravnom prostriedku rozhodnúť.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak do právomoci súdov patrí, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, preto muselo byť konanie podľa ustanovenia § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. zastavené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o trovách dovolacieho konania nerozhodoval z dôvodu, že dovolaním napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by sa konanie medzi účastníkmi končilo. Vo veci bude ďalej konať súd prvého stupňa, ktorý rozhodne aj o trovách doterajšieho konania, t.j. vrátane trov dovolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.